

FILMEN

Billede fra

»Dr. Nicholson«

TELEGRAM-ADRESSE:
PATHEFILMS, KØBENHAVN

TELEFON:
CENTRAL 3803

DANSK-FRANSK
AKTIESELSKAB

PATHÉ FRÈRES

**Filmsudlejning og Salg
af Pathé Apparater**

VIMMELSKAFTET 47
KØBENHAVN K.

BIORAMA

(S. NIELSEN)

ØSTERBROGADE 33

KØBENHAVN Ø.

DANMARKS ÆLDSTE OG BETYDELIGSTE
UDLEJNINGSFORRETNING.

ENEUDLEJNING

AF

FILMFABRIKKEN SKANDINAVIENS
OPTAGELSER.

NORGE

FILIAL: KRISTIANIA, AKERSGADEN 20.

FILIALER

HOLLAND

AMSTERDAM

ROTTERDAM

NIEUWENDIJK 30.

HOOGSTRAAT 357.

A/S KINOGRAFEN

TELEFON 7606—7626.

FREDERIKSBERGGADE 25 • KØBENHAVN

Salg og Udlejning af Films

Egne Optagelser. Monopol Films.

Stort Reklamemateriale.

:: Clichéprogrammer :: Plakater ::
Fotografier.

SENSATIONEL NYHED:

Dr. Nicholson

Og

Den blaa Diamant

Drama i 4 Akter. ** 1350 Meter.

Kærlighedens Dæmon

eller

Spansk Blod.

Social Studie af C. de Morlhon.
Pathé Frères Farvekinematografi.

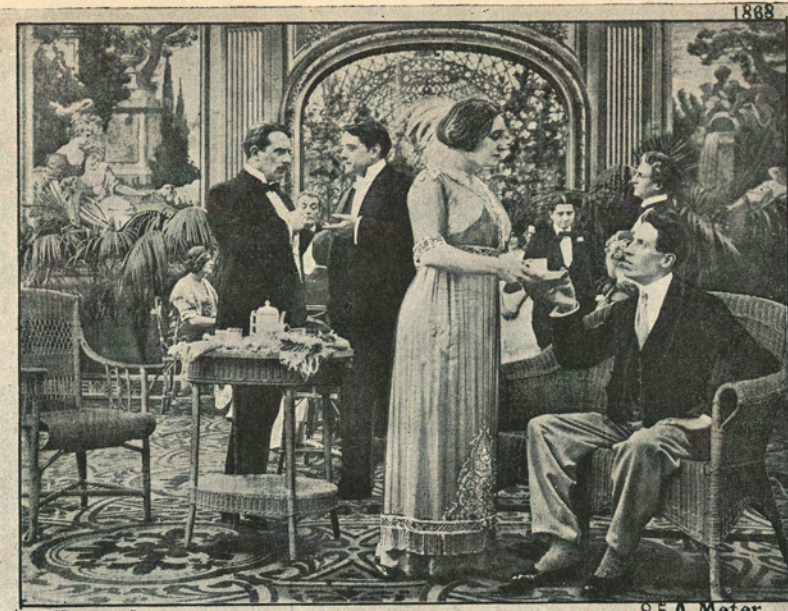
HOVEDPERSONERNE:

Pierre de Brézeux . . . Hr. Pierre Magnier
Martha, hans Kæreste . . . Fru Berangere
Danserinden Ida Bianca. Frk. L. Massart
Toreadoren Nouvita . . . x x x

I den herlige, gamle andalusiske By, hvor smægtende Elskere hver Aften spiller lokkende Serenader udenfor de Elskedes Vinduer, og Rivaler køler det hede Blod ved Dolkens Hjælp, henlever Pierre de Brézeux og hans Kæreste Martha i stille og rolig Tilbagetrukkethed venlige idylliske Dage. De er oprindelig kommet til Byen paa Gennemrejse, men har fundet saa stort Behag i den, at de har taget fast Bopæl og efterhaanden har levet sig sammen med Forholdene.

Pierre har alt for at kunne kalde sig lykkelig; han er rig og elskværdig, velsignet med et Jernhelbred, forlovet med en henrivende ung Pige, som han tilbeder, og af hvem han inderlig genelskes. Men denne Lykke ødelægges af en letsindig, dæmonisk Kvinde, en Sirene, som faar den leffængelige Mand i sit Garn og holder ham fast trods hans fortvivlede Sprællen for at slippe løs fra hendes Indflydelse.

Pierre er Medlem af den kongelige Automobilklub,

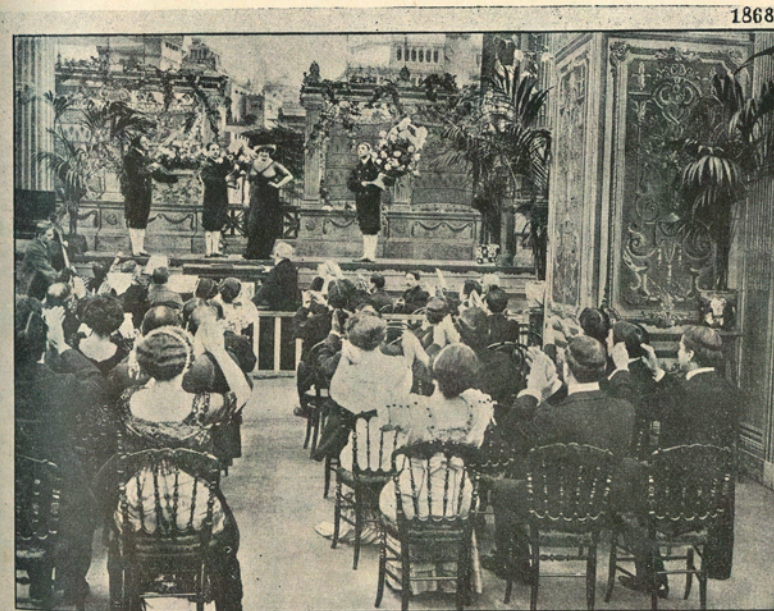
Kærlighedens Dæmon, Spansk Blod.

850 Meter

som netop lader afholde en Fest. Han er blandt de udvalgte Festkomitémedlemmer, og det er i denne sin Egenskab, at han for første Gang i sit Liv stifter Bekendtskab med Ida Bianca, som har vundet stort Ry for sin enestaaende fortryllende Flammedans. Straks ved Præsentationen følger Pierre de Brézeux sig forunderlig betaget af Idas blændende Skønhed, og da han ikke stoler rigtig paa sin egen Modstandskraft, beslutter han i Tide at ville rive sig løs fra en Lidenskab, som for hvert Minut, han tilbringer i Danserindens Selskab, øges. Men Fortryllesen er allerede over ham.

Han har dog ikke Mod til at bryde med sin Kæreste, som han trods alt stadig elsker, og derfor fører han et dobbelt Spil, som tilsidst røber hans Utroskab. Han har lige modtaget en Billet fra Ida, hvori hun skriver: „Kære Pierre! Jeg minder dig herved om vort Stævnemøde i Skovpavillonen. Stol paa min Kærlighed. Ida.“ — Brézeux føler sig lidt i Forlegenhed, thi han har lovet Martha at gøre en lille Udflugt sammen med hende; men forsømme Stævnemødet med den lunefulde Ida vil han heller ikke, derfor skriver han til sin Kæreste: „Kære Martha! En meget vigtig Forretning forhindrer mig i at besøge dig som lovet. Undskyld mig og gør sikker Regning paa mig i Morgen. Pierre.“ Men uheldigvis forbytter han Brevene og sender sin Kæreste den Billet, han lige har modtaget fra Ida. Saa er han afsløret. Martha er fortvivlet, ramt i sine helligste Følelser.

Forlang udførligt Program.

Kærlighedens Dæmon, Spansk Blod.

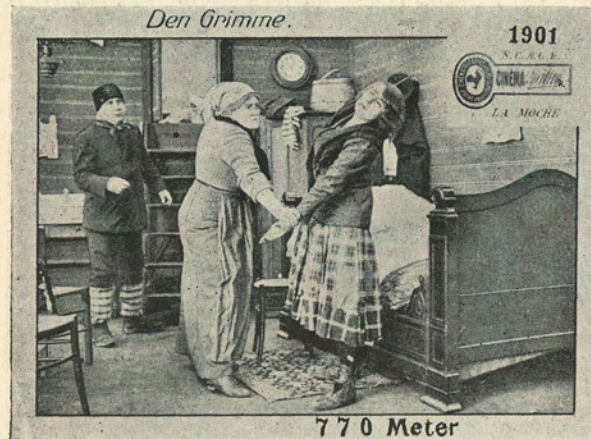
850 Meter

Den Grimme.

Kinematografisk Skuespil i 2 Akter.

I Hovedrollen: Mlle Mistinguett.

En Skipperfamilie Delamarre ser sig ved en Slægt-
nings Død forpligtet til at tage sig af to forældreløse

Børn, Maria og Julius. Skipperen Delamarre er en brav Fyr, som modtager Budskabet om den ikke indbringende Arv, der er tilfaldet ham, med godt Humør; anderledes derimod med hans Kone, et arrigt og gerrigt Kvinde-menneske, som er yderst utilfreds med at faa Børnene at ligge til Byrde. Hun mager det da ogsaa saaledes, at den lille Julius under Vejs til det nye Hjem overlades til sin uvisse Skæbne midt paa Landevejen. Hvad den lille Maria angaar, da maa hun som Godtgørelse for sit Op-
hold i Tantens Hus udføre al Slags groft Arbejde. I

femten lange Aar finder den ulykkelige Pige sig i sit Martyrium. Hun er blevet til en kraftig og slank Pige, men den idelige Mishandling og Vanrøgt har for tidligt sat sit Stempel paa hendes unge Ansigt, og hun kaldes derfor sædvanligvis „Grimrian“.

En Dag føler hun sig dog træt af den daarlige Be-
handling fra Tantens Side og løber bort. Men hun har

ikke betænkt, hvilke skrækkelige Lidelser hun udsatte sig for. Overalt møder hun Mistro og Foragt. Tænder sig op ved en Kastaniesælgers Bækken for at varme sig lidt, da Tilfældet lader hende møde sin Broder, uden at hun genkender ham. Broderen Julius er i sin Tid blevet optaget iblandt nogle Landstrygere og Forbrydere, der

har oplært ham til Tyvehaandværket, og han er nu en fræk ung Forbryder. Dog er endnu ikke alle gode Føl-
telser død i hans Bryst. For nogle Skillinger, som han netop er i Besiddelse af, køber han en Pose Kastanier, som han deler med den stakkels Maria.

Da Aftenen kommer, strejfer den ulykkelige Pige om paa Gaden uden Maal eller Med og søger ganske uvil-
kaarlig ind i en Port, hvor hun segner besvimet om ved en Dør som en elendig Pjalt af et Menneske, hvem ingen bryder sig om.

Senere paa Aftenen, da Desbly, Søn af en rig Fabri-
kant, vender hjem, finder han den bevidstløse Pige, som med sit Legeme spærre Indgangen til hans Hjem. Han lader hende bringe op i Lejligheden til sine Forældre, hvor Maria faar al nødvendig Pleje og bliver antaget som Kammerpige.

Forlang udførligt Program.

Bagtalelse.

Studie i 2 Dele af C. de Morlhon.
Pathé Frères Farvekinematografi.

HOVEDPERSONERNE:

Komtesse Lotocka . . . Fru Leontine Massart
Maleren Dallon . . . Hr. Pierre Magnier
Lucie Ferry . . . Fru Forlovede . . . Fru Dermoz
Bankier Burnett . . . Hr. Jaquinet
Fotografen . . . Hr. Signoret

Pyrenæerne, hvis høje Toppe rager op over Skyerne, er et yndet Ud-
flugtssted for Kunstnere, særlig Ma-
lere, som her søger Sujetter til deres
Malerier. Paul Dallon, som hvert
Aar plejer at tilbringe et Par Maa-
neder i disse Bjerge, hvis majestæ-
tiske Skønhed tiltaler ham, har for-
nylig udset sig en afsidesliggende
Dal, hvor han haaber nforstyrret at
kunne arbejde paa et stort Billede
til den kommende Efteraarsudstilling.
Hver Dag begiver han sig op imel-
lem de stejle Bjergtoppe, hvor han
har udset sig en bekvem Plads.

Medens han en Dag sammen
med en Fører undersøger sine Om-
givelser, for at finde ny Motiver at
fæste paa Lærredet, opdager han pludselig i det fjerne
en Kvinde, som ganske alene har vovet sig paa en Ud-
flugt i de stejle og farefulde Fjælde. Hun aner aabenbart
ikke, hvilke Hindringer, der kan møde hende. Uforfærdet
klatrer hun til Vejrs. Dallon iagttager hende i den største
Spænding og som han venter gaar det ogsaa. Damen
taber Fodfæstet, Jord og Smaasten glider under hendes
Fødder. Hun griber for sig og ved at klamre sig til
nogle store Bregner, som vokser i en Klippespalte, reddes

hun fra at styrte ned og knuses. Et gennemtrængende
Skrig lyder gennem den højtidelige Stilhed, og nu følger
flere fortvivlede Raab om Hjælp op til Tilskuerne. Dallon
tøver ikke et Øjeblik, men træffer straks Anstalter til at
komme den Uforsigtige til Hjælp.

Efter usigelige Anstrængelser lykkes det Maleren ved
Opbydelsen af alle sine Kræfter at naa ned til den For-
ulykkede og binde hende et Tov om Livet, hvorefter hun
langsomt hales op af Dallons Ledsagere. Det var ogsaa
i yderste Øjeblik, for hvert Minut
truede Kræfterne med at svigte
hende.

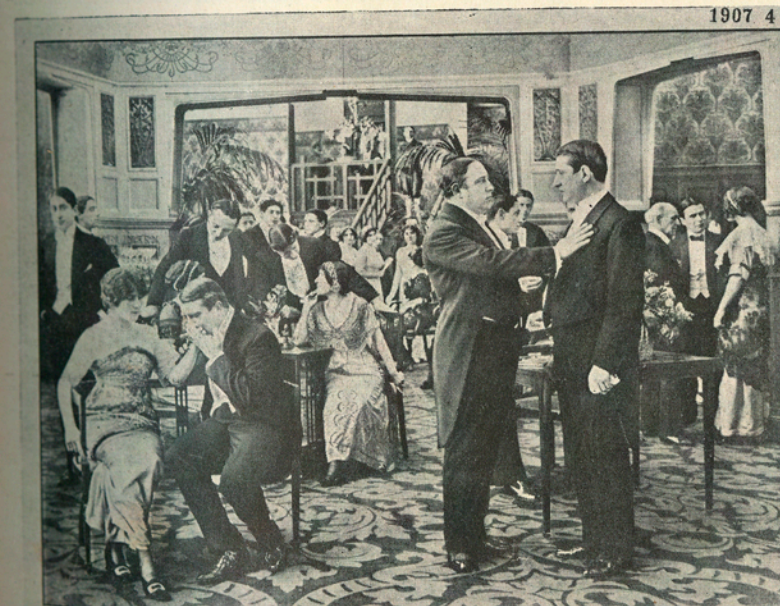
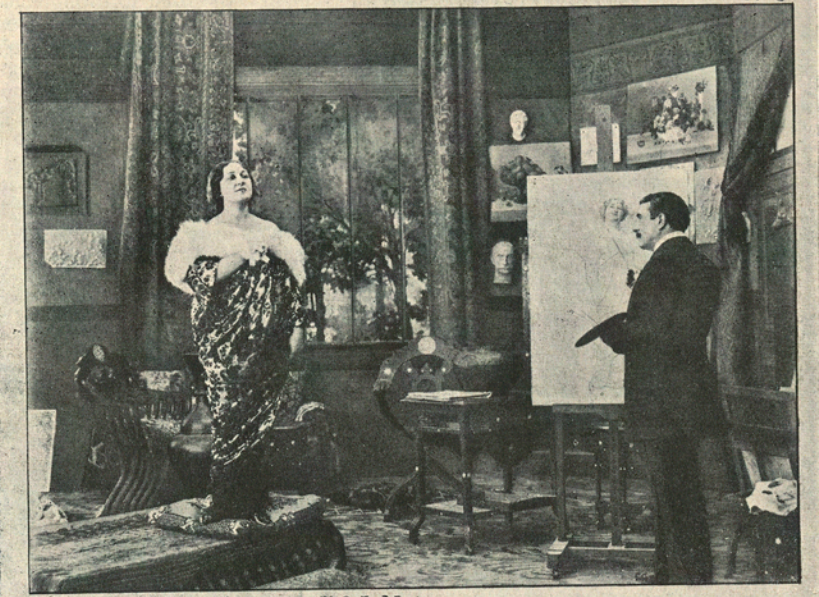
Den Reddede, en henrivende ung
Wienerinde, Komtesse Lotocka, over-
vælder sin Redningsmand med Tak-
sigelser og allerede ved Udveksling
af de første Ord opstaar der mellem
Maleren og den skønne Bjergbesti-
gerske en umærkelig Sympati —
Forløberen for Kærlighed.

Komtesse søger paa taktfuld
Maade at vise sin Redningsmand
sin Erkendtlighed og bestiller derfor
sit Portræt hos ham.

Dallon tøver med at modtage denne
Bestilling; thi vel føler han sig smigret
af den smukke Wienerindes Forslag;
men han er forlovet med Lucie Ferry
og hidtil har ingen anden Kvinde
formaaet at fortrænge den specielle
Interesse, som hans Forlovede har
indgydt ham ved at sidde for ham
til hans Portræstudier.

Dog, den Indflydelse, som den hen-
rivende smukke Kvinde udøver paa
ham, lader ham glemme alle Be-
tæneligheder

Forlang udførligt Program.

Bagtalelse 705 Meter

Advokatinden.

Mimisk Skuespil af Gaston Ravel.

Lucie Landert er en fremragende og dygtig Advokatinde, hun har ofte ført vanskelige og indviklede Processer sejrrigt igennem Rettens Skærsild ved sin glimrende Vel-

Advokatinden . 605 Meter

talenhed. Og fattige Enker og forældreløse nægter hun aldrig sin Hjælp.

Frøken Landert er en yndig og frisk, ungdommelig Kvinde, som kun i sin Embedsgjerning er en Kampnatur, der ikke kender til Skaansel, naar det gælder om at kæmpe for Ret og Retfærdighed; i sit Privatliv er hun derimod en indtagende og elskværdig Dame, der gerne vil hjælpe sine Medmennesker.

Frøkenen har netop efter længere Tids Arbejde vundet en betydelig Sag. Hun forlader Civillammeret for at

med foruroligende Hast, forstaar hun, at en Opsættelse kan blive skæbnesvanger.

Testamentet bliver imidlertid affattet saaledes, at man maa regne med, at nogle forbigaaede Slægtninge vil forsøge at gøre Krav gældende. For straks at gøre Slægtningene forstaaelig, at saadanne Krav ikke vil have nogen Udsigt til at føre til et gunstigt Resultat, vil den kloge

Advokatinden . 605 Meter

og forudseende Lucie gennem en Lægeattest lade Fru Markisens aandelige Dispositionsret fastslaa. I den Anledning kommer hun til at huske paa en tidligere Studiekammeret, Doktor Valesco, og sender ham følgende Brev: „Hr. Doktor! Markise de Cruse ønsker at træffe testamenteriske Bestemmelser, og jeg beder Dem derfor komme for at konstatere hendes Tilregnelighed. Lucie Landert, Advokat.“

Doktoren indfinder sig ogsaa hos Markisen næste Dag og udsteder den ønskede Attest efter en omhyggelig Un-

Advokatinden . 605 Meter

klæde sig om, da hun fra en af sine Klienter, Fru Markise de Cruse, en ældre Dame, der er svagelig, og som lever sammen med sin Niece Helene, modtager Anmodning om at oprette et Testamente. Denne har allerede længe næret det Ønske at sikre sin Nieces Fremtid, og da hun mærker, at Kræfterne i den senere Tid tager af

Advokatinden . 605 Meter

dersøgelse af den gamle Dame, hvorefter Advokatinden opsætter det ønskede Testamente saaledes, at der til det oprindelige føjes en Efterskrift, hvori Helene testamenteres 300,000 Francs, som vedlægges Testamentet.....

Forlang udførligt Program.

Biografejere, der vil tjene Penge

i den kommende Sæson,
bør straks sætte sig i Forbindelse med os.

De kan begynde
Sæsonen med
følgende Slagnumre

Quo vadis.

Den største Sukces, der nogensinde er set.

Den Anden.

Glimrende Film med
Bassermann i Hovedrollen.

Spansk Elskov.

Sidste nye Asta Nielsen Film.

Panamakanalen.

Overordentlig stor Sukces.

Alle vore egne

Clara og Carlo Wieth Films

Lilly Beck Films samt alle

Paladsteatrets udmærkede Films

udlejer vi med garanteret Eneret.

Alene fra Paladsteatret, Nordens fineste Billedteater, vil der fremkomme en Mængde af brillante Films, der i Forbindelse med Paladsteatrets glimrende Reklame vil sikre vore Kunder den pekuniære Sukces.

DANSK SVENSK FILMS A/S

VIMMELSKAFTET 36. KØBENHAVN.

TELEFON: CENTRAL 6433. TELEGRAM-ADRESSE: DANAFILM.

Biografteater-Billetter

med Firmamærke efter eget Valg i Hefter à 500 Stk. — 5 Billetter pr. Blad — dobbelte eller tredobbelte-nummereret fortløbende fra 1—500.

Mindste Ordre 5000 Stkr.

10,000	Stykker med een Sats	Kr. 6,00
25,000	— — to —	» 12,00
50,000	— — tre —	» 22,00
100,000	— — fire —	» 40,00

I Blokke à 100 Stykker, Format 5×12 cm.

10,000	Stykker med een Sats	Kr. 7,00
25,000	— — to —	» 17,00
50,000	— — tre —	» 31,00
100,000	— — fire —	» 53,00

Yderligere Trykforandringer Kr. 1,00 pr. Oplag.

Forsendes mod Halvdelen af Beløbet ved Ordrens Afgivelse, Resten pr. Postopkrævning.

Billetterfabrik A. Brand G. m. b. H.

Hasselbrokstrasse 126 :: Hamburg 23.

ADELGADE 13

ADELGADE 13

OTTO JENSEN

TAPETSERER — DECORATØR OG MØBELETABLISSEMENT

ANBEFALER SIG MED UDLEJNING AF

MØBLER · GARDINER · TÆPPER M. M.

TELF. PALÆ 321

TIL BILLIGSTE PRISER.

TELF. PALÆ 321

CLICHÉER.

BIBOW-JENSEN'S

REPRODUKTIONS-ANSTALT

25, VINGAARDSTRÆDE 25.

TELEFON 4708.

OVER HELE JORDEN

besørges Annoncer til
Bladenes originale Priser
gennem

HERTZ'S
Sct. Pederstræde 19.
København
Telefon

ANNONCEBUREAU. 4022 4023 4024 4025

Nr. 19

◦ FILMEN ◦

247

De kommende Tider.

Hele Verden over laver de Film . . .

Dette lyder maaske saa forslidt, at det intet Indtryk gør, men det kan for Tiden næppe siges for ofte, thi det indeholder et alvorligt *mene tekel* til mange her i Landet.

Hele Verden over laver de Film. Den Bølge, der for nogle Maaneder siden skyllede hen over Danmark og havde til Følge, at der blev startet en Mængde nye Filmskompagnier, var nemlig ikke, som mange er tilbøjelig til at tro, blot og bar lokal, men stod i Forbindelse med andre Bølger af ganske samme Art, der næsten samtidigt gik over det øvrige Europa.

Filmens Guld lokkede ikke blot Danskerne, men baade Tyskere, Spaniere, Englændere og Hollændere, og i hvert Land blev der grundet en Række Selskaber, der i denne Sommer alle er optaget af at lave Film.

Hvad Følgen vil blive — og hvad den for Resten allerede er bleven, kan enhver se.

Den Slutning, de fleste drager af denne Kendsgerning, er dog for Resten ikke rigtig.

Man slutter nemlig deraf, at det ikke kan betale sig at lave Film, og deri tager man fejl.

Den rette Slutning er den, at det ikke kan betale sig at lave jævnt gode endsige daarlige Film.

Den virkelig gode Film er ikke sunket i Pris — tværtimod. Der opnaas bedre Priser for en 1ste Klasses Film nu, end der gjorde i Fjor, men en mellemgod Film er det blevet uhyre svært at faa godt betalt!

For blot et Aar siden kunde man i London for en Negativ, der ikke var særlig god, opnaa fra 20 til 30,000 Kroner kontant plus Procenter af Kopisælget. Dette har ændret sig siden.

En god Film kan man faa meget mere for nu, end man kunde den Gang — da fik man nemlig lige meget, enten den var god eller daarlig — men den daarlige er usælgelig.

For de store kapitalstærke Kompagnier, der kun sælger Positiver, og som har Kontrakter om Aftagelse af saa og saa mange Kopier af hver Film, de laver, betyder dette ikke saa meget, men de smaa Selskaber, der laver en Negativ og skal have denne godt solgt, før de kan gaa til den næste, har al god Grund til at passe paa.

Det er Vanvid for disse at give sig til at optage nette Film med en pæn, ret almindelig Handling. Disse Film er simpelthen ikke mere til at sælge.

Der laves Tusinder og atter Tusinder af Meter af den Art om Dagen, og der sættes Tusinder af Kroner til paa denne Maade.

Og saa er man blevet strenge overfor Begynderfejl.

I sin Tid gjorde det ikke saa nøje, om man i »Jeppe paa Bjærgen«, der spilledes i Rococokostymer, lod Jeppe more sig med at poste af en Sifon, men den Slags Dumheder gaar ikke mere.

Handlingen skal være klar og logisk, og Instruktoren skal være upaaklagelig.

Og det er særligt det sidste, der ikke passes nok paa i de smaa Selskaber.

Det er ikke ganske hen i Vejret, naar de store Filmskompagnier betaler svimlende Summer for en virkelig dygtig Instruktør, thi med ham staar og falder det hele.

Handlingen bør være, hvad Englænderne kalder »strong«, og der skal være Mening i den.

Disse Fordringer, der lyder saa selvfølgelige, er dog af ret ny Dato og skyldes delvis den skærpede Konkurrence, men de maa for Tiden absolut ikke overtrædes.

Hele Verden over laver de Film — daarlige Film for det meste. Dette er en Fordel for dem, der laver gode Film, for dem, der ikke selv laver dem bedre, er det den sikre Ruin.

E. — H. — J.

Filmsprimadonnaer.

Fru Clara Wieth.

Svenskerne kommer ogsaa med.

De lod Danskerne prøve, om dette her med Film nu ogsaa var noget, der duede, og da de var kommet til et Resultat, begyndte de selv og støttede sig til den prægtige Natur, de ejer.

Mindst lige saa megen Klogskab lagde vort Broderfolk for Dagen ved at knytte nogle af vore dygtigste og smukkeste Skuespillerinder til sig. Lilly Bech har filmet en Del i Stockholm, og nu er Clara Wieth engageret til »Dansk Svensk«.

Fruen har sammen med sin Mand — der nu ogsaa er engageret til Sverig — spillet i en Mængde Film for »Nordisk«, og hvis Filmen ikke var international, var der altsaa Grund til at beklage, at den udmærkede Skuespillerinde gik til Udlandet.

Filmens Helte.

De færreste, der velbehageligt sætter sig til Rette i Biografteatrets magelige Stol og nyder Synet af Filmen, tænker vist over de Farer, det ofte er forbundet med for Operatøren at optage disse Billeder.

Hvad der tit og mangen Gang har været krævet af Mod og Snilde for at tage det Billede, der giver et Sjuk i Tilskueren, tænker ingen over, ser man noget særlig farefuldt, driver man det højest til at sige, at her er der nok lavet Fiksfakserier.

Og dog har Filmen, saa ung den er, allerede sine Heroer, der satte alt paa Spil, og ofte Livet til, for dens Skyld, og faldt under Udførelsen af deres Pligt, eller gik fra Stedet som Krøbling for Livstid. Berømt er den franske Operatør Fièrè's Død.

Han deltog efter Ordre af sit Kompagni i en Jagtekspedition sammen med en tysk Kaptajn til øvre Oubangi (Afrika). Mange Meter med Sturvildt havde han allerede faaet i Kassen, da det en Dag meldtes at en vild Bøffel var i Nærheden. Apparatet kom hastigt frem, og de indfødte søgte at drive Dyret saa tæt hen mod Operatøren som muligt. Dette lykkedes ogsaa, men pludseligt fandt Bøffelen paa at styrte lige løs paa den fremmede Genstand. Den tyske Kaptajn gav Ild, men naaede kun at saare den og gøre den aldeles rasende, og et Øjeblik efter rantes Fièrè af dens mægtige Horn, der traf ham i Underlivet og dræbte ham paa Stedet.

Filmen kom intet til og blev senere forevist uden nogen Bemærkning om, at den havde kostet sin Mand Livet.

»Det har sine Farer at være Konge« skal Kong Alfons af Spanien pleje at sige, men det kan sandelig ogsaa have sine Farer at være Operatør og have til Opgave at optage levende Billeder fra Kongens Liv og Færden. Under Ægteskabshøjtidelighederne i Madrid ved Alfons Formæling med Prinsesse Victoria af England var flere Operatører i Virksomhed.

En af dem havde faaet en særlig god Plads, og da den kongelige Vogn viste sig, begyndte han at dreje paa det kraftigste. Da lod der med eet et forfærdeligt Brag, en Bombe sprang, og Splinter, Bombestykker og Stumper af sønderrevne Mennesker fløj ham om Ørerne.

Et Øjeblik lammede Situationen ham, saa han glemte at dreje, og i den Tid stod Kongen ud af den knuste Vogn og hjalp Dronningen ul. Længe varede det ikke, før Operatøren atter havde samlet sig, og han drejede nu roligt videre paa sin Kasse og optog alle de øvrige Optrin.

Da han stillede hos sin Direktør med denne Film, som han vidst var enestaaende, roste denne ikke med et Ord hans Koldblodighed, men gjorde straks opmærksom paa det Hul, der var i Filmen.

Operatøren undskyldte sig med den øjeblikkelige Rædsel, der havde grebet ham, men det tog Direktøren ikke for gode Varer. »En Operatør maa være forberedt paa enhver Fare og glæde sig ved enhver uventet Begivenhed, selv om den rummer den største Rædsel« lod Direktørens Svar.

I Balkankrigen har for første Gang Operatørerne været med, ligesom Bladenes Repræsentanter, og ladet Verden faa et lille Indblik i de Rædsler en moderne Krig fører med sig. At være Krigsfilm er imidlertid langt mere farefuldt end at være Krigskorrespondent, da Operatøren nødvendigvis maa være med i Ildlinien, om han skal faa noget ordentlig paa Pladen.

Det er da heller ikke noget ringe Mod, der er blevet lagt for Dagen ved Optagelsen af disse Billeder, og at Operatørerne har gjort deres Yderste forstaar man, naar man hører at ikke mindre end 4 Operatører har sat Livet til under Balkankrigen.

Meget ofte kronedes de største Anstrængelser og et dristigt Vovemod dog kun med en tynd Lykke, idet Filmen endten blev ødelagt eller konfiskeret af de militære Myndigheder.

De Krigsfilm, vi har set, har været ret interesse-løse, men dette er ikke Operatørernes Skyld. De har gjort, hvad de kunde for at faa de vildeste Kampscener med, og en Del af dem har altsaa sat Livet til under Arbejdet.

—r.

Den Draaby Film.

Draaby hedder en Landsbyannekskirke, der ligger ved Jægerspris, Madam Hansen hedder den brave Kone, der vogter Kirken, naar Hyrden ikke selv er til Stede, og Ostenfeld hedder vor Statskirkes Primas.

Naar yderligere tilføjes, at »Heimdal« hedder et Filmskompagni, er vi færdig med Personlisten, og Stykket kan begynde.

Hvad der er sket, eller hvad der ikke er sket i Draaby Kirke i det Herrens Aar 1913, der for Beboerne af den gode By »nedre Draaby« vil mærkes med en rød Streg med eventuel tilhørende Klat i Kalenderen som det Aar, Fanden huserede i Draaby Kirke, er der til Dato ikke saa uhyre mange, der kan sige, at de ved med Bestemthed.

Da vi imidlertid er i Besiddelse af den absolute Viden i denne Sag, — vi siger ikke, at

vi alene vide, men kun, at vi ogsaa ved — skal vi i det følgende lægge den hele Sandhed frem for Læserne.

Om vi af og til anslaaer en spøgfuld Tone, da kommer dette af, at der fra anden Side er taget paa denne Sag med en noget overdrevent Højtidelighed, der trænger til at spædes noget op, at den sunde Fornufts og den almene Takts gyldne Middelvej kan blive fundet.

En Flok af Skuespillere kommer en Dag til Jægerspris for at benytte de herlige Interiører, Jægerpris Slot rummer, og snart efter gaar det løs.

I fremmede Uniformer udspilles et Drama, der tænkes foregaaet i en mindre Røverstat, og Egnens Beboere og Opdragelsesanstaltens Børn ser undrende til.

Blandt disse (de første) har Madam Hansen sikkert ogsaa befundet sig, og da Skuespillerne ytrede Ønske om at bese Kirken, har hun skyndt sig at fremskaffe den mægtige Nøgle.

En Del af de mærkelige Mennesker forsvinder i Kirken — og saa begynder Komedien, der siden er bleven fortolket, misforstaaet og skreget forkert ud.

For at sige det straks: Der er filmet i Draaby Kirke.

Herom kan der ikke være Tvivl for saa vidt man ved at filme forstaar, at der er Raa-film i Kassen, og at der optages Billeder paa denne ved at Haandsvinget drejes rundt.

Dette er forkert, dette er taktløst, og dette burde aldrig have fundet Sted.

Herom kan der næppe diskuteres.

Der kan derimod diskuteres om den ovenforanførte Definition paa, hvad det at filme er, er den rette.

Er denne forkert (og det hævdes af Skuespillerne og Instruktøren i »Heimdal«), er der nemlig ikke filmet i Draaby Kirke.

Det har aldrig været Meningen at optage de Kirke-Scener, der skulde bruges i Filmen, her paa dette Sted, og dette er heller ikke sket.

Der er drejet paa Kassen og taget Billeder af Kirken for at blive klar over Lysvirkningen i et saadant Rum, og siden har man andetsteds benyttet sig af disse Erfaringer.

Dette er som før sagt taktløst, og det er rimeligt — om end ganske overflødigt —, at man har forlangt dette Stykke Film udleveret.

At der er sat en Undersøgelse i Gang mod de Herrer, der har været med i denne Historie, er maaske ogsaa forklarligt, men naar man i samme Anledning benytter Lejligheden til at fare frem mod »Film« i al Almindelighed, da er det ganske taabeligt; noget i Smag med, hvis man vilde bebrejde det danske Folk, at der blev stjaalet Guldkranse i Roskilde Domkirke.

At den paagældende Film, skulde blive konfiskeret, som der har været skreget paa, er naturligvis ganske udelukket, da den intet indeholder, der har det mindste at gøre med Draaby Kirke.

At den rejste Sag vil slutte uden Tiltale mod nogensomhelst, er ogsaa ret givet, og at det var ønskeligt, om slige Sager i Fremtiden helt kunde undgaas, ved at Filmens Folk altid var klar over, hvad man kan, og hvad man ikke kan, kan vi vist alle blive enige om.

Strømninger.

Da Georg Brandes skrev sine berømte Hovedstrømninger tænkte han ikke paa Film, blandt andet af den gode Grund, at Filmen ikke eksisterede i hine Dage.

Filmen mangler altsaa sin Georg Brandes, men han vil sikkert komme.

Der er Strømninger ialting, baade i Literaturen, Whiskyen og Filmen, og følgerigt kan der skrives et mindst lige saa lærdt Værk om de sidste, som om de første.

Hvor Filmen strømmer hen, er det dog lidt vanskeligt at se lige i Øjeblikket, men den Tid kan vel ikke være saa fjærr, hvor man ogsaa heri kan finde en tør Plet, hvorfra man har lidt Oversigt.

Paa det nuværende Stadium maa man vist indskrænke sig til at samle Materiale til Sagens Belysning og overlade det til en senere at drage Resultaterne heraf.

Da Filmen kom frem, gik Folk i Biografteatrene blot fordi det var Film, der blev forevist. Hvad man iøvrigt saa var ret ligegyldigt, det, at man overhovedet saa noget, var nok.

De Tider svandt hurtigt og kom kun momentant igen, da man prøvede med kolorerede Billeder og talende Billeder.

Nu er det Filmens Indhold, det kommer an paa. Der var dog en Tid, hvor Fotografiets Godhed spillede den væsentligste Rolle. Dette var, da de amerikanske Billeder kom frem. Disse Billeder udmærkede sig ved en enestaaende Klarhed, og i lang Tid gik man til dem alene af denne Grund.

Saa kom Kunsten ind i Filmen.

Man har vist Lov til at sige, at dette skete, da Filmen »Afrunden« blev optaget her i Landet, og Asta Nielsen kreerede Hovedrollen deri. I den følgende Tid skulde alle Film være Kunst.

De komiske Film var ganske distanceret. De der levede af at slaa Porcelæn i Stykker paa Film, blev med eet brødløse og forsøgte sig følgerigt i den højere Stil.

Overalt lavede man Dramaer, med Had, Kærlighed og Skinsyge, og det var det yndigste, man vidste.

Det blev snart lidt lummert, og saa indlagde man Tricket. Man beholdt de gamle Ingredienser, men der skulde ske noget uventet og sindssvagt.

Paa dette Tidspunkt begyndte man at springe paa og af Toget, og her gik Danmark atter foran under Einar Zangenbergs Førerskab.

I Modsætning til de lange Dramaer kom saa Cowboyfilmen op. Den bragte et frisk Pust fra Prærien og gjorde stormende Lykke. De videnskabelige Film begyndte ogsaa og Skolefilmen, der lige fra Begyndelsen havde ligget i Luften voksede sig stærkere, og er vel nok det af det alt sammen, der har den største Fremtid for sig.

Hvad de, der skrev Filmskomedierne, angaar, da er det ikke mere end et Aar siden, at en kendt henværende Filmsdirektør erklærede, at de bedste Film blev skrevet af Slagtersvende. Denne Betragtning har ændret sig nu, og særlig i Tyskland, der vel endnu er Filmens Hovedland, er der for Tiden et voldsomt Jag efter Film skrevet af kendte Forfattere, hvis Navn kan tage sig ud paa en Plakat. Alle mulige berømte Bøger blev lavet om til Film, selv om de aldeles ikke egnede sig til det, og Folk gik hen og saa dem, ikke mindst fordi dette var lettere end at læse dem.

En særlig Periode danner Lystspillet. Pludseligt fremkom et Filmslystspil — det var for Resten atter Ægteparret Asta Nielsen og Urban Gad, der skabte den nye Epoke — og straks skulde alle Fabrikker have Lystspil.

Perioden varede lige saa længe, at hver Fabrik fik købt en 5—6 Manuskripter, saa døde den hen, og Dramaet tog atter fat.

Karakteristisk er det ogsaa at lægge Mærke til, at Filmen er kommet en tættere og tættere paa Livet.

Paa de første Film saa man altid hele Personen. Apparatet var stedse anbragt langt borte fra de optrædende. Dette har siden forandret sig. Personerne er kommet en ganske nær, hvilket i Virkeligheden betyder, at Filmen er bleven mere intim. Man fordrer at se Minespillet tydeligt, hvor man før nøjedes med de store Gestus.

Saa ung Filmen end er, er den allerede undergaaet mægtige Forandringer, og Smagen hos Publikum har skiftet Gang paa Gang. Efter hvilke Love dette sker, kan endnu ikke siges.

Disse Meddelelser er kun Pluk, der herved stilles til Raadighed for den kommende Filmsliterat. *Fantomas.*

Ny Asta Nielsen Film.

Det var ingen daarlig Idé, Paladsteatrets Direktør i sin Tid havde, da han sikrede sig Ene retten til alle Asta Nielsen-Film for Danmark.

Asta Nielsen er noget for sig.

Alle Verdens store Skuespillerinder har nu forsøgt sig paa Film, og alle er de mer eller mindre faldet igen.

Bedre Bevis for at Filmen og dens Kunst ikke er et Plagiat af Scenekunsten, behøves ikke, og at Film er Kunst, leverer Asta Nielsen os Beviset for.

I en Film som »Dødedansen«, der for Tiden gaar i Paladsteatret, er der store menneskelige Værdier, og det er dum Bornethed ikke at ville se det, fordi det vises paa Baggrund af en hvid Skærm og ikke i en Dekoration.

Ordene mangler, men Spillet er saa levende, saa rigt paa fine Nuancer, der rummer stille og dyb Kunst, der ogsaa paa de skraa Brædder tolkes uden Ord, fordi disse kun kan skade.

Asta Nielsen er utvivlsomt en stor Kunstnerinde, og maaske vil det kommende Slægtled sige, at hun var den eneste, Filmen har haft i vor Generation.

Fru Else Frølich.

Vi har flere Gange modtaget Opfordringer til at bringe Fru Frølichs Portræt, men har aldrig kunnet finde et Billede af den smukke Frue, vi fandt godt nok.

Nu er vore ivrige Bestræbelser imidlertid kronede med Held, og vore utaalmodige Læsere vil, naar de ser dette Billede, sikkert indrømme, at vi gjorde klogt i at vente, til vi fandt det.

Lille Filmbrev.

London, 11.—7.—13.

Londons Filmsfolk er tidligt paa Færde ... Naar Klokken er 8 kommer Cheferne til Kontorerne omkring *Schafesbury Avenue*, og da har alle underordnede allerede længe været paa Pletten, og Forretningerne er i fuld Gang.

I England filmes der ikke — ikke noget af Betydning da —, men der handles saa meget desto mere med Film.

Klokken 8½ begynder de købelystne at indfinde sig, og straks bliver der Liv i Kælderetagerne.

Thi hernede har enhver Filmsforretning indrettet et lille Biografteater, hvor Billederne kan ses, og der er saa mageligt og elegant for Køberen som bare muligt.

Rummet er udstyret med den mest udsøgte Elegance, og man forsvinder ganske i den mægtige Lænestol.

Et Orkester paa 4—5 Mand musicerer dæmpet til Billederne og spørger altid, hvad Køberen maatte ønske at høre. Desuden er ethvert Ophold overflødiggjort, idet der er anbragt 2 Projektører i Fremvisningsrummet, saa den ene kan tage fat, naar den anden er færdig.

At der findes »Whisky and Soda«, om nogen maatte føle Trang til at skylle Londons Kulstøv bort, siger sig selv.

Hvem kan under disse Omstændigheder undlade at købe?

Man vil i disse Omgivelser finde enhver Film mindst 30 Procent bedre, end om man sad i et øde og tomt Biografteater, uden Musik og Whisky.

Ovenikøbet sidder en af Firmaets Chefer stedse ved ens Side og fortæller en interessant Historie paa de Steder, hvor Filmen er lidt død, medens hans Tales Strøm brat standser, naar Billedet rummer tilbørlig Spænding.

At finde en Film daarlig er under disse Omstændigheder ganske umuligt, og her gøres storartede Forretninger.

Biografteaterejeren, der er kommen for at forsyne sig, køber den en Film, fordi Rum-

met imponerede ham, medens den stod paa, den næste, fordi han da smagte paa Whiskyen, der virkelig var fortræffelig, den tredje, fordi Direktøren netop da fortalte en morsom Historie, der i Bevidstheden ganske smeltede sammen med den komiske Film, og den fjerde, fordi Orkestret netop spillede »long long ago« saa henrivende sentimentalt.

Englænderne er kloge Folk og ved nok, hvordan man skal sælge Film, og da for Resten ogsaa, hvordan man skal købe dem.

Thi stiller man med en Negativ, som man ikke er utilbøjelig til at skille sig ved, faar Pi-ben straks en anden Lyd.

Der lukkes for Paradiset i Kælderen, og medens Orkestret gaar hen og spiser Frokost, vises man op paa Loftet, hvor der i et ualmindelig snavset og hæsligt Rum staar et Fremviserapparat af ældre Dato.

Mørket herinde er ikke absolut — det gør Filmen svagere —, og hvert 5te Minut ringer en Telefon til Direktøren.

Her køber man Film, og her køber man billigt!

Den ulykkelige Sælger er i Løbet af meget kort Tid aldeles klar over, at værre Film end den, han har bragt med sig, eksisterer ikke, og han er glad ved i det hele taget at faa et Bud paa den.

Firmaets Profit bliver under disse Omstændigheder altid meget stor og kan maales ved Afstanden mellem Købe- og Sælgerummel.
Janus.

„Filmen“s Noveller.

De gamle Frøkner.

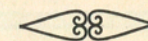
Frøknerne var kommet en Dag, da For-aaret stod i Knop og havde tinget sig ind hos Smeden.

»Vi er Frøknerne Piltmann,« havde de sagt, »vi stiller ingen Fordringer, vi er kun os to og »Prins«, der er en Hanhund — vi behøver kun saa lidt.«

Største
Leveringsdygtighed
til

Kopiering,
Fremkaldelse,
Viragering.

Internat.
Lichtbild-Kopier-
Gesellschaft m. b. H.

BERLIN S. 61
Bergmann-Strasse 68.

Telegram-Adr.:
„Lichtkopie“ Berlin

Telefon:
Moritzplatz. 13209

THE GERRARD FILM CO., LTD.

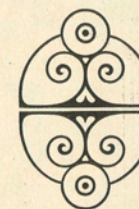
FILM HOUSE

GERRARD STREET, LONDON

ENGLAND

Køber Negativer med Eneret
fra 600 Meter og opefter.
Første Klasses Referencer og
Garantier.

Telegramadresse: GERA FILM LONDON.

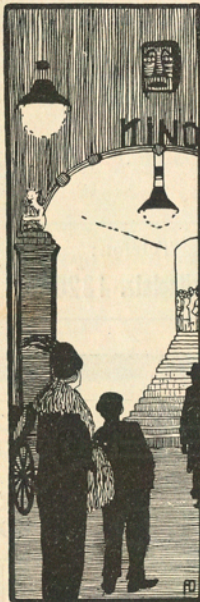

Udgaar hver Uge.

24 Mark pr. Aar.

Luxemburgerstrasse 35

Berlin N. 65.

**3000
LYS**

Kinematograflys
i alle mindre Byer

faas ved at benytte vor

Triplexbrænder.

Uafhængig af
Gas- og elektriske Ledninger.

Anerkendt Konkurrent
til Buelampe.

Katalog K gratis og franko.

Drägerwerk
Lübeck, Tyskland

Billedplakater

for

Biografteatre

Vi har det største Lager af Plakater
rede til øjeblikkelig Forsendelse.

Katalog
paa
Forlangende.

Tusinder
af
smukke Plakater
paa
Lager.

Betingelser:
International
Postanvisning
med Ordren.

Postpakker
Fr. 1,75
pr. 2 Kilo

No. 5130 . . . 1 m x 2 m 30 Fr. 1,25.

Skriv paa fransk eller tysk.

STAFFORD & Co. Ltd.
NETHERFIELD, NOTTS :: ENGLAND.

Og Smeden tog imod dem, skønt det ikke var meget, de kunde give, men siden forsikrede han altid, at havde de ikke været Frøkner, havde han heller aldrig indladt sig herpaa.

Gamle og falmende var Frøknerne Piltmann, som gulnede Kniplinger, der har ligget paa Dragkistebunden i mange Aar, og saa stod der altid en Duft af Lavendler om dem, der mindede Smeden om hans Bedstemoder og stemte ham blidere.

Man sagde, at Frøknerne havde kendt bedre Dage — Broderen, der støttede dem, var nok død og nu havde de kun deres Minder og den gamle Moppe, der var haarløs og skimlet og kun lod sig lokke ud, naar Solen skinnede.

Sommeren led og Efteraaret fik Magten og Vinteren kom og gik isnende ind og ud hos, de gamle Frøkner. Der var ikke Raad til at lægge i Kakkelloven, men saa gik de over i Smedjen, der blussede Ilden, og der sad de saa med Hænderne foldede i Skødet og fulgte det glødende Jern, der stred imod og spruttede, rødt og varmt, men lidt efter lidt kølnedes og bøjede sig under Slagene.

Men om Søndagen var der stille i Smedjen og saa frøs de gamle Frøkner i deres Værelse, medens Prins ikke lod sig vriste af Sengen.

De Dage gik de i Seng med Skumringen og næste Dag var der igen Varme i Smedjen.

De gamle Frøkner spiste med Smedens og klagede aldrig over noget, og havde Smedekonen forsøgt sig med noget særligt, roste de det altid og fik derfor Ord for at have Forstand.

Paa de store Højtider gik Frøknerne i Kirke og lagde i den gamle rustne Kakkellov, naar de kom hjem.

Det lod saa hyggeligt, men Ovnene blev straks rødglødende, uvant som den var med meget Brændsel, men Frøknerne lukkede ikke op, Varmen var sjælden og skulde nydes og ikke lukkes ud i Vinteren.

Saa satte de sig sammen og tog »Prins« mellem sig og tænkte paa gamle Dage, og den nederste Kommodeskuffe blev trukket ud, og de gamle falmende Trofæer, det var lykkedes dem at fravriste Livet, kom atter frem, de gamle Historier blev fortalt og naar et falmet Silke-

baand havde fremmanet Fortællingen om Moppen paa Gaarden »Prins«s Stamfader, da den væltede Fruen, lo Frøken Sofie med en underlig hengemt Latter og holdt sig i Siden og sagde »nej, nej,« for hun taalte ikke at le.

Naar de naaede til den hankløse og skaa-rede Kop, der hørte til det Rantzauske Stel, sænkede de Stemmen og talte om, hvad man vel kunde faa for denne sjældne Kop, om man ellers havde tænkt paa at skille sig ved den, og hver mente vist sit, men Frøken. Natalie altid mest, hun kendte den Slags Folk og vidste, hvor vilde rige Samlere kunde blive.

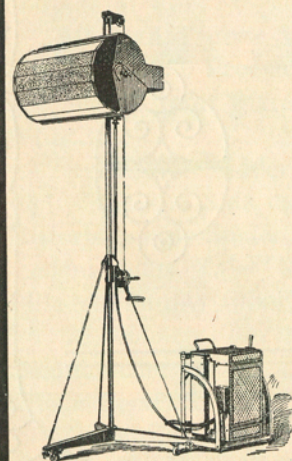
Naar alt i Skuffen var set og alle Historierne fortalt og Frøken Sofie, der var bedst ved Kræfter, havde skudt Skuffen ind igen, hentede Frøken Natalie en gammel Kogebog og slog op under Desserter og Frk. Sofie læste med tør og monoton Stemme en eller anden Ret højt og saa diskuterede de ivrigt og sagligt, hvad det vel kunde laves for. De regnede med Priser fra den Gang Smørret kostede 4 Skilling, og Frøken Sofie var altid økonomisk med hvad hun kom i af Æg, medens Natalie hævdede, at hvad der skulde til, det skulde til. Naar ogsaa Smagen var diskuteret blev Bogen atter lagt hen, og naar de i Ilden havde set Skolelæreren gaa, sagde de hinanden god Nat og Tak for i Dag, og den, hvis Tur det var, tog »Prins« op til sig og slukkede Lyset, og saa sov de gamle Frøkner.

Jeronymus.

Teaterdirektørernes ti Procent.

I Bladet »Politiken« finder vi følgende, der vistnok maa siges at komme den offentlige Mening i denne Sag ret nær:

Ja, nu er Sagen altsaa i Orden — forsaavidt Teaterdirektørerne angaar. De er (med en enkelt Undtagelse) enige om, at de skal have ti Procent af den Indtægt, deres Skuespillere filmer ind i deres Fritid. Nu staar der bare tilbage, at Skuespillerne og Filmdirektørerne skal gaa ind derpaa. Men det er vel ogsaa dér, det kniber. Vi tror ikke, at Teaterdirektørerne skal sætte altfor megen Lid til, at det gaar igennem, eller basere noget videre paa de ti Procent. De

Ved **Films-Optagelser** i

:: Fabrikker, Bjergværker, Sale, Teatre, Kliniker, Sygehuse etc. ::

kan der kun blive Tale om den berømte

Jupiter-Kinolampe

i nemme Transportkasser uden Indpakkingsmateriel.

Nem Montering! Let at anbringe! Stor Ydeevne!

Bøjeligt Kabel, indsyet i Læder. Tilladt overalt. Altid paa Lager. Oplysninger og Anvisninger for alle forekommende Kino-Optagelser ud fra aarlange, rige Erfaringer.

Illustreret Prisliste over »Jupiter«, Elektrophot. G. m. b. H., Frankfurt a. M.

Eneste Specialfirma paa Kunstlysets Omraade.

REPRÆSENTANTER OG LAGER FOR SKANDINAVIEN
HEINRICH & POULSEN, KØBENHAVN

kan ellers let komme til samme Erkendelse som *Trop*, at man ikke kan leve af en Daler om Ugen, som man ikke faar.

Der er Tanken om de ti Procent noget selvmodsigende. Direktørerne vil bekæmpe et Onde: Skuespillernes overdrevne Privat-Filmen, og beskatter den derfor. Derved gaar det dem akkurat som Staten, naar den af moralske Grunde beskatter Brændevinen: de faar økonomisk Interesse i, at de Tilstande, som de vil modarbejde, breder sig saa meget som muligt. Thi forudsat at de ti Procent gaar igennem, vil Direktørerne tjene jo mere, des mere deres Skuespillere forsømmer Teatertjenesten, filmer, springer i Vandet, gaar paa Hovedet ned fra Rundetaarn, bides af Slinger, ædes af Løver. Det bliver Teaterdirektørenes Interesse, at engagere de store Filmere, der tjener store Films-Penge, men som er daarlige Skuespillere, der kan spises af med smaa Gager. Mon Direktørerne da af to lige dygtige og populære Skuespillere vil foretrække den samvittighedsfulde, der af Hensynet til Teatertjenesten ikke filmer eller kun filmer moderat, fremfor den, der filmer store Summer ind og dermed skaffer Teatret en betydelig Ekstraindtægt?

Nej, den Vej er ikke farbar. Vi har sagt det før, Teaterdirektørerne har Ret i deres Klager. De kan ikke finde sig i, at deres Skuespilleres Hovedinteresse ligger andetsteds, og at de kun ofrer Teatret en ringe Rest af Energi og Arbejdskraft. Men vi ser ikke, at der er noget andet derved at gøre, end at de saa maa afskedige saadanne Kunstnere, der ved aabenbar Forsømmelse bryder deres Kontrakt. Teaterdirektørerne vaander sig for Tiden under en Overgangstilstand, der sikkert kan være dem ubehagelig, men de faar trøste sig med, at den ikke kan vare evig, og at Forholdene efterhaanden vil klare sig. Det er jo ikke tilfældigt, at det Gang paa Gang viser sig, at de gode Skuespillere er daarlige Filmører og omvendt. De, der hører hjemme i den egentlige sceniske Kunststart, vil — efter nogle Forsøg og enkelte Filmsroller — blive dér, hvor de gør god Fyldest; de andre vil efterhaanden forlade Teatret og helt hellige sig Filmen. I Længden kan In-

gen tjene to Herrer. Kunstnerne maa vælge, og deri er der ingen Ulykke. Men Overgangstiden, hvor den ene Skuespillers Films-Sukces lokker den anden, og de næsten alle styrter af Sted for at faa deres Del af Guldstrømmen, er naturligvis ond for Direktørerne, der i mange Henseender kæmper med vanskelige Forhold. Man forstaar, at de søger at Middel mod den Ulempe, de føler, men vi tror ikke, at det, de har fundet, duer. Det forplumrer Forholdet i Stedet for at hjælpe til at klare det. Vi hælder derfor til at tro, at Teaterdirektørernes ti Procent aldrig bliver andet end en smuk Drøm. Saa maa de da meget hellere lægge de fem Øre paa Garde-robeafgiften; thi dermed slaar de ikke noget større Brød op, end de kan bage. *Das war so schön gewesen, das hat nicht sollen sein*, synger Digteren. Det samme kommer vist Teaterdirektørerne til at sige om deres ti Procents Films-Afgift.

Om Filmskomedier.

Da der for Tiden vistnok skrives en Del flere Filmskomedier herhjemme, end vore Fabrikker kan optage, skal vi her opgive Navnene paa nogle af de udenlandske Firmaer, der gerne køber Manuskripter.

Andrews Picture Ltd., Cine House, Greek Street, London, køber Dramaer med stærk Handling.

»The London Film Co.«, The Studio St. Margaret ved Twickenham søger typisk engelske Manuskripter og betaler brillant.

Harry, 22 rue Baudin, Paris, køber Lystspil.

»The Imp. Film Co.«, 100 Charing Cross Road, London, køber Dramaer, men kun naar de er meget spændende.

»The Edison Co.«, 2826 Decatur Avenue, Bedford Park, New York City, køber Dramaer og Lystspil; hvis Manuskriptet er godt, kan Forfatteren faa Plakaterne.

Filmsskuespillere.

Filmsinstruktører burde vi vel kalde den Serie, hvor *Robert Dinesen* er med, thi til denne Post er den kendte Skuespiller avanceret hos »Nordisk«.

Robert Dinesen har længe været med i Fil-

men her hjemme. Han spillede i den største Sukces Landet har frembragt — de 4 Djævle — og blev saa en af Ole Olsens Hovedkræfter.

Verdensnyheder.

For »Waterloofilmene«, der i disse Dage er optaget i England, har »B. & C.« Kompagniet tjent enorme Summer. Alene Eneretten for England har indbragt £ 5000.

— »Helen Gardner Film Co.« i Amerika har nu fuldendt den første Film. Stykket hedder »Cains Hustru«, og Filmen har kostet 100,000 Dollars.

Et andet amerikansk Selskab har i disse Dage købt flere Hundrede vilde Dyr, som det er Meningen at tæmme og anvende i Filmskomedier.

— Pathé Frères i Paris har lige haft Generalforsamling, hvor man erfarede, at dette Firma i Aaret 1912—1913 har tjent 7,320,304 Francs eller over 1 Million mere end sidste Aar. Aktionærerne fik 13 Procent, og 3½ Million anvendtes til Afskrivningen.

I Paris er startet et nyt Filmskompagni under Navnet »Edith Film Co.«.

9001

TAXAMOTOR

Aaben Dag og Nat.

165 Automobiles

Drosker — Hjemmevogne — Luxusvogne — Turistvogne.

Undervisning i Automobilkørsel

for Damer og Herrer. — Hold eller Enetimer:

TAXAMOTOR-TEKNIKUM :: TLF. CENTRAL 1145

Stumper og Strimler

Film og Musik kan ikke undvære hinanden — det vil sige, Musikken kan jo nok endnu klare sig alene medens Filmen ikke kommer rigtig til sin Ret, for Musikken tager fat — og Filmens Mænd har derfor ogsaa givet sig af med at konstruere Spilleapparater, der egnede sig særligt til Film.

Et saadant Apparat er nu ogsaa konstrueret, idet det er lykkedes at samle et helt Orkester i en Klaverkasse foruden en Del Lyde, som selv det bedst udstyrede Harmoniorkester som Regel mangler.

Først kan Klaveret naturligvis spille — det er for Resten slet ikke saa naturligt, naar man hører alt, hvad det ellers kan — og dernæst spille som Orgel. Imitere Citerspil er dets mindste Kunst, frembringe Lyd af Stepping, Indianerspil og Vandets Rislen faar man for de samme Penge. Soldaters March til Militærmusik kan let fremstilles og ligeledes Dampskibenes Tuden. Alt i alt kan 41 Lyde fremstilles, hvoriblandt Hanegal og Frøkvæk.

Vi besaa Apparatet under Ledsagelse af Direktøren, der var meget stolt af Apparatet og spaaede det en stor Fremtid.

For at man ret kunde lære Instrumentets mange sjældne Egenskaber at kende havde han hos en kendt yngre Forfatter bestilt en Film, hvori alle 41 forskellige Lyde forekom og den blev færdig en af de allernærmeste Dage, hvis jeg havde Lyst til at høre den

Jeg beklagede højlydt at det desværre var mig umuligt, hvorpaa Direktøren betroede mig, at han havde indbudt en kendt Musikautoritet til at overvære Premiøren.

Saa beklagede jeg ham i mit Indre.

Jens.

Svar til H. B.:

Deres Projekt er ganske uden Værdi. Ikke mindst fordi Lyset fra 2 Projektører, den ene med Film i den anden uden, der kastes hen paa den samme Flade, ikke vil have den af Dem opgivne Virkning, men blot gøre Billedet usynligt.

Red.

»Dansen paa Koldinghus«, Friluftsteatrets store Succes, har fristet det gyldendalske Filmskompagni. Der vil dog ikke blive Film af den Lyst, thi Skuespillerne og ikke mindst Statisterne kunde ikke møde om Dagen.

De sidste Dage har et Par Filmsuheld at opvise, der dog heldigvis ikke vil faa alvorlige Følger.

De to unge Skuespillerinder Fru Tychsen og Frk. Sannom, der filmede i »Aldershvile«s Park i Bagsværd for Fabrikken »Danmark«, var begge saa uheldige at falde af Hesten.

Fru Tychsen gik ud over Hovedet paa Hesten, og Frk. Sannom, der kom værst af Sted, blev sparket i Ryggen, heldigvis dog temmelig langt nede.

Pathé freres har for den kommende Sæson sikret sig Værker af Sudermann, Hans Hyan, Sven Gade og andre. Til at spille i Filmene er engageret Erna Morena, Tatjana Irrah, Traute Carlsen m. fl.

Efter længere Tids grundig Overvejelse opgiver dette unge Ægtepar deres respektive Stilling som agtværdige og afholdte Lærere i den lille Søstad ** for at vie deres Liv til Filmen, som de hver især føler Anlæg og stor Interesse for. Spørgsmaalet er derfor nu — hvilket skandinavisk Selskab vil nu engagere dem. Tilbud herom modtager »Filmen«s Kontor, Nørregade 33, København, under Mrkt.: »X«.

»Slaget ved Waterloo« er nu blevet optaget i Film i England. Der deltog 4000 Mennesker og 3000 Heste. Filmen bliver 3000 Meter lang. Desværre har Optagelsen kostet et Menneskeliv, idet 11 Ryttere styrtede ned i en Grube, hvor den ene blev saa haardt kvæstet, at han kort efter døde.

Der er i disse Dage i Holland startet 3 nye Filmsfabrikker.

Leveringsdygtig Fabrik

søger dygtige Agenter

:: for Skandinavien ::

Billet mrk. »Expres« modtager »Filmen«s Ekspedition, Nørregade 33, København K.

Første Klasses Negativer.

Naturoptagelser, Humoresker og Dramaer

købes pr. kontant af

ALBERT LOEWENBERG,

Berlin W. 66 :: Mauerstr. 93.

TUTEIN & KOCH
REPRODUKTIONSANSTALT & CLICHÉFABRIK
FARVERGADE 8 • TELF. CEN. 8747

☎ Efter 1ste Jan. 1913 ☎
Telefoner: Cen. 4740 & 4760

„Dansk Biograf Assistance“

Operatører, Kontrollører, Pianister
samt Staffage af enhver Art.

Forlang Prospekt.

— Tlf. Vester 646. —

DET GRAFISKE INSTITUT
BROLÆGGERSTRÆDE 11. TLF. 2514
BOGTRYKKERI * STENTRYKKERI
PROTOKOLFABRIK
LEVERANDØR TIL BIOGRAFTEATRE

Filmsulykker forsikres

hos Preben I. Rist,
Bredgade 27 :: København
— Telf. 991. —

ANNONCEPRISER: 1/1 Side Kr. 50, 1/2 Side Kr. 30, 1/4 Side Kr. 15, 1/8 Side Kr. 8. Rabat for 13 Gange 10 pCt., for 26 Gange 20 pCt.
ABONNEMENTSPRIS: Indland: 4 Kr. 64 Øre om Aaret. — Udland: 8 Kr. om Aaret. — Enkelte Numre 15 Øre.
REDAKTION OG EKSPEDITION: Nørregade 31. Tlf. 3353.
Udkommer den 1. og 15. i hver Maaned. — Udgivet og redigeret af Jens Locher.